

Sfabrykowana "Donacja Konstantyna"

Donacja Konstantyna – łac. *Donatio Constantini* - jest dokumentem, w którym cesarz rzymski Konstantyn Wielki (272-337) przekazuje Rzymowi ziemię pod przyszłe państwo papieskie.

Autentyczność cesarskiego dokumentu, mającego być sporządzonym w IV wieku, została zakwestionowana przez renesansowych badaczy. Najznamienitszym przykładem jest tu Lorenzo Valla (1407-1457), twórca dzieła „O Donacji Konstantyna”, które tak bardzo rozżłościło kościelne władze, że w XVI wieku znalazło się na liście ksiąg zakazanych. Prawdopodobnie, biorąc pod uwagę użyty w dokumencie język, został on sfabrykowany na przełomie wieku VIII i IX.

Według dokumentu Konstantyn I Wielki przekazywał papieżowi władzę nad Rzymem oraz zachodnią część Cesarstwa Rzymskiego. Papież Sylwester I i jego następcy mieli na jego podstawie sprawować władztwo nad Judeą, Grecją, Azją, Tracją, Afryką, miastem Rzym i zachodnim Cesarstwem Rzymskim. Ten prezent Sylwester I miał rzekomo przyjąć za ochrzczenie Konstantyna, ale również za rzekome cudowne wyleczenie go z trądu.

Po raz pierwszy wzmianka o *Donatio Constantini* występuje w liście papieża Hadriana I do Karola Wielkiego, nakłaniającego do pójścia śladami Konstantyna. Było to w rzeczywistości zabezpieczenie interesów Kościoła.

Domniema się jednak, że dokument sfałszowano, by wspomóc rokowania papieża Szczepana II z Pepinem Krótkim. W zamian za papieskie wsparcie w uczynieniu Pepina królem, ten rzekomo przyznał papieżowi część Italii, która wcześniej wydzielono z Bizancjum. Na przejętym obszarze powstało państwo papieskie. Precedensowy dokument *Donatio Constantini* był wielokrotnie wykorzystywany przez Kościół w Wiekach Średnich jako podkładka do powiększania posiadłości ziemskich i władzy w Italii.

Dokumentowi sprzeciwiał się Otto III, wyśmiewał także Dante Alighieri w „Boskiej Komedii”. Dopiero jednak w XV wieku powstały opracowania, na czele ze wspomnianym dziełem Valli, które zmusiły Kościół do przyznania, że *Donatio Constantini* został prawdopodobnie wymyślony na konkretne potrzeby papieżstwa. Jednakże samo przyznanie się do oszustwa nie zmieniło stanu posiadania

Kościół. Pius II w 1453 roku stanął na stanowisku, iż w wyniku fałszerstwa ziemie posiadane przez Kościół w rzeczywistości należały do Karola Wielkiego, a władza - zgodnie ze słowami Jezusa „I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie. (Mt 16:19)” - do papieża. Jego opinia nie została jednak upubliczniona, a Kościół okrył to oświadczenie zasłoną milczenia.

Źródła: en.wikipedia.org